

॥ ७ ॥ समाचक्षेत्रवीमि अनुयुज्यतां पृच्छतां ॥ ८ ॥ १॥ १० ॥ ११ ॥ ततः उवाचेतिच्छेदः ॥ १२ ॥ १३ ॥ प्रव्याहारयत् अवाचयत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ वेदोक्ताः अग्निहोत्रादयः वेदांता
मुहूर्तमिव च ध्यात्वा नारदो देवदर्शनः ॥ उवाच पांडवान्सर्वानूह तशिष्टांश्च पार्थिवान् ॥ ७ ॥ प्राप्तकालं समाचक्षे भीष्मो यमनुयुज्यतां ॥ अस्तमेति हि गांगेयो भा
नुमानिव भारत ॥ ८ ॥ अयं प्राणानुसिस्तुक्षुस्तं सर्वं भ्यनुपृच्छत ॥ कृत्स्नान्हिविविधान्धर्माश्चातुर्वर्ण्यस्य वेत्स्ययं ॥ ९ ॥ एष दृढः परान् लोकान्संप्राप्नोति तनुं त्यजन् ॥
तं शीघ्रमनुयुंजीध्वंसं शयान् मनसि स्थितान् ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच एवमुक्ते नारदेन भीष्ममीयुर्नराधिपाः ॥ प्रष्टुं चाशक्नुवंतस्ते वीक्षां चक्रुः परस्परं ॥
॥ ११ ॥ ततो वाच लक्ष्मीकेशं पांडुपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ नान्यस्तु देवकीपुत्राच्छतः प्रष्टुं पितामहं ॥ १२ ॥ प्रव्याहारयदु श्रेष्ठत्वमग्रे मधुसूदन ॥ त्वं हिनस्ता तसर्वेषां सर्व
धर्मविदुत्तमः ॥ १३ ॥ एवमुक्तः पांडवेन भगवान् केशवस्तदा ॥ अभिगम्य दुराधर्षं प्रव्याहारयदच्युतः ॥ १४ ॥ वासुदेव उवाच कच्चित्सुखेन रजनी व्युष्टा ते
राजसत्तम ॥ विस्पष्टलक्षणा बुद्धिः कच्चिच्चोपस्थिता तव ॥ १५ ॥ कच्चिज्ज्ञानानि सर्वाणि प्रतिभांति च तेन घ ॥ न ग्लायते च हृदयं न च ते व्याकुलं मनः ॥ १६ ॥ भी
ष्म उवाच दाहो मोहः श्रमश्चैव क्लमो ग्लानिस्तथारुजा ॥ तव प्रसादाद्दार्ढ्यं यस्य सद्यः प्रतिगतानि मे ॥ १७ ॥ यच्च भूतं भविष्यच्च भवच्च परमद्युते ॥ तत्सर्वमनुपस्था
मि पाणौ फलमिवापितं ॥ १८ ॥ वेदोक्ताश्चैव ये धर्मा वेदांताधिगताश्च ये ॥ तान्सर्वान्संप्रपश्यामि वरदानात्तवाच्युत ॥ १९ ॥ शिष्टैश्च धर्मो यः प्रोक्तः स च मे हृदि
वर्तते ॥ देशजातिकुलानां च धर्मज्ञोऽस्मि जनार्दन ॥ २० ॥ चतुर्ष्वंश्रमधर्मेषु यो र्थः स च हृदि स्थितः ॥ राजधर्माश्च सकलानवगच्छामि केशव ॥ २१ ॥ यच्च यत्र
च वक्तव्यं तद्वक्ष्यामि जनार्दन ॥ तव प्रसादाद्दिशुभामनो मे बुद्धिराविशत् ॥ २२ ॥ युवेवास्मि समावृत्तस्त्वदनुध्यानबुद्धिः ॥ वक्तुं श्रेयः समर्थोऽस्मि त्वत्प्रसादाज्ज
नार्दन ॥ २३ ॥ स्वयं किमर्थं तु भवान् श्रेयो न प्राह पांडवं ॥ किं ते विवक्षितं चात्र तदा श्रुवदमाधव ॥ २४ ॥ वासुदेव उवाच यशसः श्रेयसश्चैव मूलं मां विद्धि
कौरव ॥ मत्तः सर्वे भिनिर्वृत्ता भावाः सदसदात्मकाः ॥ २५ ॥ शीतांशुश्चंद्र इत्युक्ते लोके को विस्मयिष्यति ॥ तथैव यशसा पूर्णं मयि को विस्मयिष्यति ॥ २६ ॥ आ
धेयं तु मया भूयो यशस्तव महाद्युते ॥ ततो मे विपुला बुद्धिस्त्वयि भीष्मसमर्पिता ॥ २७ ॥ यावद्दिष्टि वीपालपृथ्वीयं स्यास्यति ध्रुवा ॥ तावत्तवाक्षया कीर्तिर्लोका
ननु चरिष्यति ॥ २८ ॥ यच्च त्वं वक्ष्यसे भीष्मपांडवायानुपृच्छते ॥ वेदप्रवाद इव ते स्यास्यते वसुधातले ॥ २९ ॥

धिगताः शमदमसंन्यासादयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ मेममनः कर्म बुद्धिराविशत् ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ मेमया ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥